

A fer Colònies també li diem a vegades "la sortida de convivència". Aquest nombre és molt apropiat doncs realment la convivència és la base d'aquesta sortida, la raó d'aquesta "excursió"llarga" és poder viure junts els moments del dia, no deixar que la nostre relació es talli a les 12h o les 5; és poder deixar-li al Tedi o al Carlos o al nostre millor amic, la nina amb que dormim o la cara amb la que ens despertem.

I realment la nostra relació es fa una mica més forta i la pena és que el curs ja s'acaba aviat i no tenim gaire temps per deleitar-nos amb el record. Però la sortida l'hem de fer a aquesta època perquè és quan el temps està més segur i amb aquests nens petits no ens podem arriscar a un temps inestable perquè volem que el sol ens acompanyi i que la pluja no ens espanti.

El primer any que ens vam decidir a fer aquesta sortida teniem una mica de por, havíem sentit parlar a companyes d'altres escoles i pensavem que si anava bé ho habíem de pràvar. Però la nit ens feia angoixa i la gran sorpresa ens la van donar els nens (ells que sempre tenen la gran capacitat de sorprendran's) ningú no se'n enrecordar de casa seva, ningú no va plorar, això s'tothom portava el seu amic més fidel, el que compartia les seves nits de cada dia: l'os, la nina, el mocador, el coixí, hi havia per tots els gustos. Aquella primera nit ens va animar a fer cada any aquesta activitat tant entranyable.

I per acabar us respondre'm a una pregunta que potser molts us fareu. Perquè tornem a anar a "Can Bordoï"?

Aquesta casa reuneix moltes de les característiques que necessitem per portar nens tan petits: espais grans sense perill, sorra i ombra, podem dormir tots junts i sense li-